

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

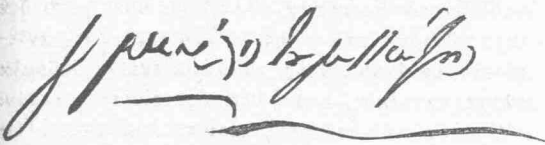
Τόμος Ἑκτος

Συνδρομὴ ἰτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους· καὶ εἶνε ἰτησιαί.—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

3 Δεκεμβρίου 1878

Τῇ 31 Δεκεμβρίου 1878 λήγει τὸ τρίτον ἔτος τῆς Ἑστίας. Ὅσοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολούθωσι λαμβάνοντες τὴν Ἑστία ν καὶ κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσι πρὸς τὴν διευθύνσιν αὐτῆς, πρὸ τῆς 1 ἰανουαρίου 1879, τὸ τέμμημα τῆς συνδρομῆς, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΜΠΑΖΗ

ΟΛΙΒΕΡ ΤΟΥΪΣΤ

Ἐκ τῶν τοῦ Καρόλου Δίκενς.
Συνέχεια· ἴδι σελ. 756.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀνωτέρω βραχείας συνδιαλέξεως ὁ κύριος Λόσμπερν καὶ ὁ Ὀλιβερ ἔμμενον εἰς τὸ ἔτερον ἄκρον τοῦ δωματίου. Ὁταν ἐτελείωσεν, ὁ ἰατρὸς ἐχαιρέτισε φιλικώτατα τὸν Ἑρρίκον Μαιυλάη, καὶ διὰ νάπαντήσῃ εἰς τὰς πολυπληθεῖς ἐρωτήσεις τοῦ νέου φίλου του ἐδέησε νὰ περιγράψῃ ἐν μεγάλῃ λεπτομερείᾳ τὴν κατάστασιν τῆς ἀσθενοῦς· οὕτω δ' ἐπεβεβαίωσε τὰς καλὰς εἰδήσεις τοῦ Ὀλιβερ, ἅτινα πάντα ὁ κύριος Τζάιλς, ἐν ᾧ προσεποιεῖτο ὅτι ἠσχολεῖτο εἰς τὴν διευθέτησιν τῶν ἀποσκευῶν, ἤκουε μετὰ προσοχῆς ἄκρας.

«Ἐ! ἐτουφεκίσσατε πάλιν κἀνένα, Τζάιλς; ἠρώτησε κατόπιν ὁ ἰατρὸς.

— Ὅχι σέρ, ἀπεκρίνατο ὁ Τζάιλς κατακοκκινίσας.

— Οὔτε κἀνένα κλέπτῃν συνελάβετε, οὔτε ἐσβαίωσατε τὴν ταυτότητα μερικῶν ληστῶν; ἐξηκολούθησε χαιρεκάκως ὁ ἰατρὸς.

— Ὅχι, σέρ, ἀπεκρίνατο μετὰ μεγάλης σοβαρότητος ὁ κύριος Τζάιλς.

— Τόσῳ τὸ χειρότερον, εἶπεν ὁ ἰατρὸς· διότι ὁμολογουμένως εἰς τοιαῦτα πράγματα ἔχετε μεγάλην ἐπιτηδειότητα. Τί κάμνει ὁ Μπρίττλς;

— Ὁ μικρὸς εἶναι πολὺ καλῶς, σέρ, εἶπεν ὁ κύριος Τζάιλς, ἀναλαβὼν τὸ σύνθηδες προστατευτικὸν ἡθὸς του, προκειμένου περὶ τοῦ ὑποδεστέρου του, καὶ μοῦ εἶπε νάσας εἰπῶ προσκυνήματα.

— Καλῶς, εἶπεν ὁ ἰατρὸς· ἡ παρουσία σας, κύριε Τζάιλς, μοῦ ἔφερεν εἰς τὸν νοῦν ὅτι τὴν

παραμονὴν τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν προσεκληθῆν ἐνταῦθα ἀποτόμως, ἡ ἀγαθὴ σας κυρία μοὶ εἶχεν ἀναθέσει μίαν παραγγελίαν, ἡ ὁποία δὲν θά σας δυσαρεστήσῃ. Ἐλθετε νάσας εἰπῶ δύο λόγια.»

Ὁ κύριος Τζάιλς ἠκολούθησε τὸν ἰατρὸν μετὰ πολλῆς μὲν ἐπισημότητος, ἀλλὰ καὶ κάπως ἐκπεπληγμένος, εἰς μίαν γωνίαν τοῦ δωματίου, καὶ ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ συνομιλήσῃ μικρὸν ταπεινῇ τῇ φωνῇ μετ' αὐτοῦ· μεθ' ἧ ἔκαμιν ὑποκλίσεις ἐπὶ ὑποκλίσεων καὶ ὑπεχώρησε βαδίζων πολλῶ μεγαλοπρεπέστερον τοῦ συνήθους. Τὸ θέμα τῆς συνομιλίας ἐκείνης δὲν ἀνεκοινώθη εἰς τὴν αἴθουσαν, ἐν τῷ μαγειρείῳ ὅμως ἐγένετο γνωστὸν παραχοῆμα· διότι ὁ κύριος Τζάιλς μετέβη κατ' εὐθείαν ἐκεῖ, διέταξε νὰ τῷ κομίσωσι μίαν λάγνηνον ζύθου, καὶ ἀνήγγειλεν ὑπερηφάνως καὶ μετ' ἐπισημότητος, ὅτι ἡ κυρία του, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν γενναιότητα, ἣν οὗτος ἔδειξε κατὰ τὴν ἀπόπειραν ἐκείνην τῆς κλοπῆς, ἤξιασε νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ ταμειυτήριον τὸ ποσὸν εἰκοσιπέντε λιρῶν στερλινῶν διὰ λογαριασμὸν του. Ἀμφότεραι αἱ θεράπαιναι ἀνέτειναν χεῖρας καὶ ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐπιλέγουσαι ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς ὁ κύριος Τζάιλς θά φέρεται βεβαίως μετὰ πολλὴν ὑπερηφάνειαν, εἰς ἧ ὁ κύριος Τζάιλς ἀπῆντησε τακτοποιῶν τὸ περιλαίμιον τοῦ ὑποκαμίσου του, ὅτι εἶναι πολὺ ἠπατημένοι καὶ ὅτι μεγάλην θά ταῖς ὄφειλε χάριν ἂν καθίστων αὐτὸν προσεκτικὸν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε προσενεχθῆ οὐχὶ πολὺ εὐγενῶς πρὸς τοὺς ὑποδεστέρους του. Καὶ ἄλλας πολλὰς ἔκαμε παρατηρήσεις, τὰ μέγιστα τιμῶσας τὴν μετριοφροσύνην του, τὰς ὁποίας μετὰ πολλοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐπευφημιῶν ἤκουσαν αἱ θεράπαιναι, διότι αἱ παρατηρήσεις αὗται ἦσαν ἐπίσης ἐνδιαφέρουσαι καὶ περίεργοι, ὡς πᾶσαι αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸν βίον ἐπισήμων ἀνδρῶν.

Τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἐσπέρας διήλθον οἱ ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐν φαιδρότητι καὶ χαρᾷ, διότι ὁ κύριος Λόσμπερν ἦτο λίαν εὐδιάθετος, ὁ δὲ Ἑρρίκος καίπερ περίφροντις καὶ κεκοπιακῶς· δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ συμμερισθῇ τὴν εὐθυμίαν τοῦ ἀγαθοῦ ἰατροῦ, ὅστις μυρίας εἶπεν ἀστεϊότητας, ὡν τὰς πλείστας ἠρύετο ἐκ συμβάντων αὐτῷ κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του· ὁ Ὀλιβερ ἀκούων τὰς ἀστεϊότητας ταύτας ἐγέλα συ-